

3 Maaneder, saa maa man uvilkaarlig spørge: Hvad menes egentlig dermed, naar der som her er Tale om en Erklæring, der skal afgives „i hvert enkelt Tilfælde“? Det, som har været under offentlig Debat, efter at Landstinget havde vedtaget sin Affattelse, var dette, at selv Landstingets skarpe Affattelse, at Kommittenten i hvert enkelt Tilfælde skulde affordres Samtykke, maaske endda ikke var vidtgaaende nok, men at man, for at forhindre, at Vekselereren skulde, om man saa vil, lade Kommittenten bøde i det Tilfælde, han nægtede sit Samtykke, skulde indsætte en Bestemmelse om, at 3 Maaneder eller et lignende Tidsrum derefter maatte Forholdet ikke opsiges fra Vekselererens Side, idet et Middel, en Vekselerer kan have i sin Haand, naar en genstridig Kunde nægter at lade sine Aktier udlaane til en Baisseforretning, der gaar imod ham, er, at han kan sige til Kunden: Naar du ikke vil give mig Samtykket, saa regulerer vi straks — hvilket kan være meget ubehageligt for vedkommende. Derfor kunde der have været god Mening i, at man havde skærpet denne Bestemmelse ved at sige, at en saadan Opsigelse fra Vekselererens Side ikke kunde ske umiddelbart efter, at et saadant Samtykke var nægtet. Jeg er saamænd ikke helt vis paa, at det ikke er noget lignende, der oprindeligt har foresvævet Forslagsstilleren, men det er unægtelig faldet anderledes ud. Det forklarer mig nu, at saaledes som det nu staar, er det Mening, at naar et saadant Samtykke er givet til, at Papirerne udlaanes til en bestemt enkelt Baisseforretning, saa skal denne Baisseforretning være afviklet inden 3 Maaneders Forløb, og hvis den ikke er det, skal paa ny Kommittentens Samtykke erhverves. Hvis dette er Mening, vilde jeg i højeste Grad have ønsket, at man ogsaa havde skrevet det. Men i Stedet for har man skrevet, at disse Erklæringer, der skal udstedes i hvert enkelt Tilfælde, har en Gyldighedsfrist af 3 Maaneder. Hvad vil det egentlig sige? Jeg forstaar ikke rigtig, hvorledes en saadan Erklæring kan have en Gyldighedsfrist af 3 Maaneder, hvis man med „hvert enkelt Tilfælde“ mener det, som man sikkert har ment fra Landstingets Side, nemlig „hver enkelt Baisse-Operation“. Det er nemlig klart, at naar Vekselereren faar et Samtykke, der gælder 3 Maaneder, og Vedtægterne ikke affattes meget skarpt i Overensstemmelse med, hvad jeg her har sagt, vil han i Praxis mene sig berettiget til i Løbet af de 3 Maaneder at gøre alle mulige Baisse-

forretninger ved Hjælp af de af ham laante Aktier. Dette skulde dog ikke være Mening, thi saa kommer vi egentlig bort fra det, som var Aanden i Landstingets Affattelse, nemlig at Kommittenten i hvert enkelt Tilfælde, hvor overhovedet hans Papirer fungerede som Led i en Børsoperation, der var modsat hans Interesser, skulde give sit Samtykke. Jeg er særdeles bange for, at der ved den Indføjelse, der er sket i Paragraffen, saare let kan komme til at indsnige sig en uheldig Praksis, at Bestemmelsen kan fortolkes paa en saadan Maade, at man glider tilbage til det, som man netop her i Landstinget vilde undgaa. Det er netop derfor, jeg accentuerer, at det i denne Henseende kommer saa særdeles meget an paa, hvorledes Vedtægten bliver affattet, og den definitive Affattelse af Vedtægten vil jo igen bero paa Handelsministeren. Derfor er det en Forudsætning for os, naar vi nu altsaa gaar ind paa Lovforslaget med denne Indføjelse, at Handelsministeren vil paase, at der ikke kommer til at ligge andet og mere i denne Indføjelse, end der naturligt ligger i den — eller jeg vil hellere sige, end det vel egentlig har været Hensigten at lægge i den.

Der er yderligere i § 4 indført en Bestemmelse om, at det ikke er tilladt Medlemmer af Fondsbørsen at benytte Agenter til at skaffe sig Kunder. Dette vil sikkert ikke møde Modsigelse fra nogen Side her i Tinget.

Endelig er der indføjet en ny Paragraf, § 10, hvorefter „Køb og Salg af Aktiekuponer paa Levering til senere Tid er ugyldigt, saafremt Retshandelen ikke tillige omfatter de paagældende Aktier“. Dette hører til de Bestemmelser, jeg ikke er særdeles glad ved, men efter Omstændighederne, og navnlig henset til Revisionsbestemmelsen, vil man ogsaa nok kunne indgaa herpaa.

Jeg er saaledes i det hele og store af den Formening, at kun paa de af mig nævnte to Punkter, Revisionsbestemmelsen, og at Børskommissærens Tilsynspligt og -Ret udstrækkes til ogsaa at omfatte Outsiders, er de skete Forandringer Forbedringer. Lad mig endnu nævne den Ejendommelighed, at der i Folketinget er indsat en Bestemmelse om, at „for Anerkendelsen betaler den paagældende“ — altsaa det paagældende Medlem af Fondsbørsen — „til Statskassen en Kendelse af 200 Kr., samt en aarlig Afgift af 2 500 Kr., saa længe han er Medlem af Fondsbørsen“. Dette vil betyde, at han ikke skal